DE DICHTSTRIJD

Langzaam
verschijnen de woorden
op het lege papier.
Het is tijd
voor een nieuwe wedstrijd.

DOE MEE!

Wie schrijft het mooiste, meest ontroerende of juist vrolijkste gedicht? Kits organiseert een wedstrijd en dit zijn de **spelregels**:
- Je mailt jouw "kunstwerk van woorden" vóór dinsdag 1 december 2026 naar nieuws@kits.nl. Zet je je naam en leeftijd erbij?
- Je hebt het gedicht zelf geschreven en het past op een A4'tje. Het hoeft niet per se te rijmen; lees de ideeën hiernaast maar eens.
- Per inzender kan één gedicht ingestuurd worden.
- Je bent niet ouder dan 13 jaar.

De **drie winnaars**
- mogen hun gedicht voordragen in Kits Live (eventueel vooraf opgenomen);
- én krijgen een leuk Kits-pakket thuisgestuurd (met onder andere een vriendenboekje of stripboek)!

Wie gaat de uitdaging aan?

AABB, ABAB, ...

Is het je bij het zingen van een psalm weleens opgevallen dat het laatste woord van een zin niet altijd rijmt op de zin daarvoor? Soms worden er andere "rijmschema's" gebruikt. In plaats van de 'gewone' volgorde AABB (zin 1 en 2 rijmen op elkaar, net als zin 3 en 4), wordt bijvoorbeeld ABAB aangehouden. Dat betekent dat zin 1 en 3 bij elkaar horen, en zin 2 en 4.
"Ik zet mijn treden in Uw spoor" (Psalm 17) is gemaakt volgens het schema ABB.
"Ik lag en sliep gerust" (Psalm 3) – nog iets ingewikkelder – volgt AABCCB.
Welk schema vind je in Psalm 51?

GEEN RIJM, WEL RITME

Het geheim
van een goed gedicht
is niet rijm
maar ritme.

Of zoiets.

Zie het maar als een muziekstuk: een gedicht moet het liefst een beetje zingen. Als dichter ben je dus ook een soort dirigent. Je speelt met klanken, woorden, draait zinnen om, haalt hier iets weg, voegt daar wat toe ... En dat de laatste worden dan niet rijmen? Helemaal geen punt, als het maar zingt.
Hoe weet je nu dat het gedicht een mooi ritme heeft? Tja, dat is het geheim van de 'dirigent'. Handige tip: lees je gedicht hardop voor, dan hoor je vaak al of het klopt, of stopt.

MYSTERIEUS

De druppel kruipt omhoog,
terug in de regenboog.

Wat een onzin, dat kan helemaal niet!
Je hebt gelijk, maar dit is juist de vrijheid van een dichter: het is niet erg als beelden niet kloppen. Gedichten mogen mysterieus zijn, geheimzinnig, ongrijpbaar. Juist dan denkt de lezer er diep over na. Langzaam maar zeker gaat hij zo de verborgen boodschap begrijpen. Of niet, maar daar kan de dichter niets aan doen.

PRRRR-TALILOE!

Grote kans dat jij 'm ook kent: de krullevaar uit de avonturen van Pluk van de Petteflet. Zelfbedachte woorden, dingen of dieren maken een verhaal of gedicht origineel. Ze zorgen ervoor dat de lezer het nog eens leest, en nog eens.
En dan zomaar opeens dat woord gebruikt tijdens een spreekbeurt of aan tafel. Giechelkriebel, bijvoorbeeld. Of wolkensnoeper. Of tranenteller. Wat is jouw zelfbedachte pareltje?

BEKIJK HET EENS ANDERS

Toon lef en probeer de dingen eens vanaf een andere kant te bezien! Wat dacht een Filistijnse soldaat toen hij de sterke Goliath dood op de grond zag liggen? En wat voelt jouw fiets, als je hem weer eens op de grond kwakt bij je einddoel?

BELANGRIJK

Dat is alles.
Elk woord.
Elke komma.
Elke HOOFDLETTER.

Elke witregel.
En vooral de titel.
Punt.

BIJ HET MAKEN VAN GEDICHTEN GELDEN GEEN VASTE REGELS